

Farul Creștin

cm. On. Palatul Cultural

LOCO

Romania

25 bani Post.

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 12
Apare în fiecare Sâmbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sâmbătă,
23 Martie 1940

CĂDEREA LUI PETRU

de Earl Truța

Marcu 14:66—72

Cât de sinceră este Biblia! Aici vedem despre cel mai tare ucenic în momentele cele mai slabe. Și toți patru evangheliști au această dare de seamă. Chiar Marcu care a scris ceea ce el a auzit dela Petru, ne-a redat scena aceasta tristă. Ei ne spun despre tăgăduirea lui Petru fără mirare, căci știau slăbiciunile lui. Fără blamă, cunoscând și părțile lui bune, fără scuza, fiindcă iertarea vine dela Dumnezeu.

Petru a căzut într-o prăpastie mare, în viața lui spirituală. Dar el n'a căzut deodată, ci treptat, treptat. Cauzele sau treptele căderii lui sunt mai multe:

1. Increderea în sine. Marcu 14:29—31, și Luca 22:33. S'a încrezut în puterea lui. Isus n'a mâncat pâinele cu ucenicii săi și cina cea de taină. După aceea au cântat cântări de laudă, și au ieșit pe muntele Măslinilor. Isus a spus, că El va fi o piatră de temelie pentru ei. Dar Petru n'a vrut să creadă. El a spus, chiar dacă ceilalți unsprezece vor fi răpiți, el nu va fi. El era mândru, și încrezut. El a declarat, că este gata să moară pentru Hristos. Dar nu se va lepăda de El.

2. Lipsa de veghiere și neglijența rugăciunii. Marcu 14:37. Isus a lăsat cei 8 ucenici la poarta grădinei Ghetsimani și împreună cu Ioan, Iacov și Petru S'a dus mai departe, să se roage. A doua zi i-a lăsat pe cei trei și a plecat mai departe singur și S'a rugat. Le-a spus: „Rămâneți aici și veghiați”. Dar de trei ori Isus i-a răsit adormiți. Și a zis lui Petru: „Simone, tu dormi? Un ceas n'ai fost în stare să veghezi?” Fiindcă n'a veghiat și nu s'a rugat, el n'a fost pregătit să întâmpine ispitele, care au venit așa de repede după aceea.

3. „L-a urmat de departe”. Marcu 14:54.

Isus cu atâta măreție, cu atâta stăpânire de Sine a spus: „Hai să mergem, iată că se apropie vânzătorul”. A urmat scena în care Isus a fost prins, trădat și dus în Ierusalim la palatul lui Ana. Toți ucenicii L-au părăsit și au fugit. Numai Petru L-a urmat de departe până la poarta curții. El a fost fricos, totuși iubirea și curiozitatea l-au atras spre locul judecării. El a vrut să vadă ce vor face cu Isus.

El nu înțelegea pe Isus. Este o confuzie mare în mintea lui. N'a vrut ca să se lupte cu dușmanii Stăpânului, dar nu l-a lăsat? Mintea lui Petru l-a urmat de departe; inima L-a urmat de departe, și picioarele lui L-au urmat de departe.

4. Societatea rea. Ioan 18:15—18, și 25—27.

Evanghelistul Ioan ne spune, că și el a ajuns la palatul lui Ana. Și a fost și admis înăuntru, fiind un cunoscut al marelui preot. El a intervenit ca să intre și Petru. Ioan, însă s'a dus mai departe, sus la sala de judecată împreună cu Isus. Petru a rămas în curte cu slujnicele, cu soldații și robii.

El n'a rămas nici afară în stradă, nici un s'a dus lângă Isus. El n'a fost nici contra Lui, nici pentru El; nici rece, nici cald. Dar n'a putut sta decât un timp scurt în situația aceea. Fiind înconjurat de dușmanii lui Isus, a intrat în rândurile lor și el. Lui Ioan care a stat lângă Isus nu i s'a întâmplat nimic. Dar lui Petru i s'a întâmplat cel mai urât lucru, — căderea în păcat. L-a tăgăduit pe cel mai bun Prieten al lui.

CELE TREI TAGADUIRI

Ioan 18:15—18, și 25—27.

Portăreasa care a deschis poarta pentru intrarea lui Petru, a venit la el și i-a zis: „Și tu erai

cu Isus, Galileanul?” Dar Petru s'a lepădat și a zis: „Femeie, nu-L cunosc”.

Robii și aprozii care erau acolo, facuseră un foc de cărbuni în mijlocul curții și au șezut jos. Petru s'a așezat și el printre ei. Unii evangheliști vorbeau despre o altă slujnică, care l-a acuzat. Ioan spune, că robii și aprozii au zis: „Nu cumva ești și tu unul dintre ucenicii Lui?” Așa că, vedem din cele patru Evanghelii că cel puțin două slujnice au vorbit cu el. Cei care au fost în curte, toți s'au interesat de el. Unii au observat, că el are graiul celor din Galilea. Petru devenea din ce în ce mai nervos. Și a doua oară, a tăgăduit și a început să se jure și să spună: „Nu sunt dintre ei”. „Nu știu ce spuneți”.

Cam un ceas a trecut între a doua tăgăduire și a treia. Petru s'a retras dela foc. L-au putut vedea prea bine în lumină. El a stat pe pridvor. Dar, totuși l-au aflat și acolo. Unul din robii marelui preot, rudă cu acela căruia îi tăiașe Petru urechea, a zis: „Nu te-am văzut eu cu El în grădina?” Petru a treia oară s'a lepădat. El a început să blesteme, și să se înjure, zicând: „Nu cunosc pe omul acesta!” Și cocoșul a cântat.

CIRCUMSTANȚELE AGRAVANTE

Lepădarea lui Petru devine mai gravă, când ne gândim la:

1. **Nerecunoștința lui.** Petru la multe ocazii a fost cinstit față de Isus. El a fost unul dintre cei trei prieteni mai intimi ai lui Isus. Isus S'a interesat de el în mod special. I-a dat numele „Petru”, sau „Piatra” cu speranță că el va fi mai stabil, Isus l-a lăsat

(Continuare în pag. 8-a)

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.
Girant responsabil N. Oncu

Anul VIII. No. 12 Sâmbătă 23 Martie 1940
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:
Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
In străinătate 300 lei.
In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiteră banilor înainte.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Lae Barna 4.
Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Rugăm pe toți acei ce trimit abonamente la: **Farul Creștin**, Mana sau Călăuză, — ca banii să fie trimiși pe adresa casierului: **N. ONCU**, str. Blanduziei 4, Arad.

Din nou vă rugăm să faceți tot posibilul și să scrieți adresa și numele, precum și scopul pentru care trimiteți banii, **CITEȚ** și **CURAT** și **FRUMOS**. Prin aceasta ușurați și lucrul nostru și primirea regulată a revistei.

* * *

Deși unii m'au părăsit căutând ceva mai bun, mai frumos și mai îndestulător! Totuși tăria mea atârână de voi — de abonamentele voastre. Eu, iubiți abonați voi fi un tovarăș de drum cu voi.

Vă dau sfaturi, îndemnuri, mângăieri, lămuriri, și toate acestea întemeiate pe scump Cuvânt al lui Dumnezeu.

Silința mea este a vă aduce cele mai mari binecuvântări primite dela Domnul, prin cei ce mă iubesc și îmi scriu.

Și dacă voi, cere mă citiți în fiecare săptămână, veți pretui **Lumina** mea și mă veți duce și la alții, atunci Domnul va binecuvânta lucrul vostru.

Farul Creștin

* * *

Rugăm pe colaboratorii noștri, să ne trimită regulat, **articolele pentru Farul**.

Abonați și răspândiți

FARUL CREȘTIN

ZI DE RUGĂCIUNE

(CĂTRE SURORI)

În ziua de 25 Martie, Buna-vestire, grupele de surori din fiecare comunitate locală sunt rugate a ține o zi de rugăciune.

Se vor ruga în mod special pentru: „Țara Românească”, pentru „Iudea noastră”.

Ele vor fi călăuzite de următorul plan de conducere:

1. Imnul Regal.
2. Rugăciune, pentru Regele Carol al II-lea și Miniștrii de stat.
3. Citirea Bibliei: Fapt. Apost. 1:1—8.
4. Vorbirea: „Martorii lui Hristos”.
5. Cântare: „Sus fraților, sus”.
6. Rugăciune pentru lucrul lui Dumnezeu în Moldova.
7. Se citește: Matei 4:23.
8. Vorbire: Programul de lucru

al lui Isus: propovăduire, tămăduire, învățătură.

9. Cântare: „Medicul Bun”.

10. Rugăciune pentru adunarea fraților leproși și pentru toți bolnavii din țară.

11. Se citește: Marcu 1:18.

12. Vorbire: „A merge după Isus”.

13. Cântare: „Unde merge, voi urma Lui”.

14. Rugăciune. Pentru cele două orfeline, pentru mamele din poporul nostru.

15. Se va spune cu toate pe din afară Proverbele 14:34.

16. Fetele din biserică vor prezenta piesa: „România și Biblia”.

17. Darurile strânse în această zi să se trimită pentru misiunea din județul Satu-Mare, la casieria Misiunilor.

DĂRNICIA

de D. Baban, predicator, Constanța

Dărnicia este o mare problemă în bisericile noastre baptiste. Multe păcate sapă la temelia lucrării Domnului, însă nu-i mai puțin adevărat că, sgârcenia este un păcat ca toate celelalte păcate, care duce la moarte și roade temelia bisericilor lui Hristos.

Avem predicatori buni și destoinici, avem biserici bine organizate și disciplinate, dar câți predicatori și biserici au luptat împotriva acestui păcat, care face cea mai mare pagubă lucrului Domnului? Câți predicatori și biserici au curajul să aplice măsurile disciplinare celor sgârcei? Dece toate celelalte păcate se pedepsesc până la extremitate și păcatul sgârceniei nu? Dece se îngăduie în biserici asemenea păcat? Este ori nu este păcat sgârcenia? Dacă nu este păcat, s'o propovăduim, iar dacă este păcat, de ce se tolerează? Dece predicatorii și bisericile sunt desarmați în fața acestui păcat? În această direcție, Cuvântul Domnului nu trebuie împlinit? Domnul, căruia noi îi slujim, nu va avea nimic de zis?

Nu e vorba să dai bani pentru un predicator, ci în măsura câștigului să jertfești Domnului din venitul tău. Este cineva care ține socoteală de acest venit? Sigur că da, — Domnul. Ce suntem noi decât niște administratori în marea moșie a lui Dumnezeu și unde-i partea Domnului? Ce am făcut cu ea? Va fi mulțumit Marele Stăpân de administrarea noastră?

Predicatori și biserici, treziți-vă! Este ceasul al 12-lea. Cereți membrilor aplicarea și respectarea Cuvântului lui Dum-

nezeu în această privință. Citiți ziarele și veți vedea că toată lumea cere și își adună anumite fonduri pentru anumite chestiuni. Oare noi să stăm cu mâinile încrucișate când avem marea misiune de-a da lumii Evanghelia Păcii lui Hristos?

Dați Domnului partea Lui din veniturile voastre și nu v'o însușiți vouă.

MENIKEA ȘTIINȚEI

Există o lege a firii, o lege aspră, neîndurată, dar inevitabilă: Bătrânii să plece și să facă loc celor tineri.

Azi mai mult decât oricând, se cere tinerilor să fie mai presus vremurilor, ei să lupte pentru progresul omenirii, a adevăratei civilizații, iar nu pentru întoarcerea la vremurile preistorice de ură, în care forța sălbatecă, nemiloasă dicta dreptului.

Precum zorii dimineții gonesc uricioarele dihanii ale nopții, tot astfel făclă aprinsă a științei preluată de tineri de la mâna celor bătrâni, să nu serve la învântarea armelor ucigătoare, distructive a substanțelor toxice, asfixiante, ci la înfăptuiri de opere constructive, binecătore, umane.

Menirea științei este ca ea să slujească la risipirea duhurilor întunecului care au răstăcit mințile, au otrăvit sufletele, și impietrit inimile.

Facă-se lumină. Vie vremuri mai bune de liniște, de pace. Să existe buna înțelegere între toți oamenii fără deosebiri, au drepturi egale la soare, la libertate, la viață.

LUPTA CREDINȚEI

de Alexa Popovici

„Luptă-le lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică la care ai fost chemat, și pentru care ai făcut cea frumoasă mărturisire înaintea multor martori”.

I. Timotei 6:12.

Minunate sunt lucrările și frumoase sunt urmele lăsate de unii credincioși! Ap. Pavel e mare în călătoriile lui misionare, în lucrarea de răspândire a învățăturilor Domnului Isus, în plantarea bisericilor Nou-Testamentale, dar e mare, de tot mare în grija ca cei credincioși să nu se piardă. Iată-l aici scriind lui Timotei, copilul său în credință.

E de observat că, Timotei e îndemnat să lupte, lupta credinței și prin luptă să aibă viața veșnică. Deci, scopul luptei credinciosului e să câștige viața fără de sfârșit. Da, noi credincioșii luptăm să apucăm viața veșnică. Iată adevăratul țel al luptei credinței noastre.

Trebue deasemenea să ne oprim la câteva descoperiri făcute de ap. Pavel. Din cele scrise de el, reiese că Dumnezeu vrea ca noi să avem viața veșnică. Scrie Pavel: „apucă viața veșnică la care ai fost chemat”. Ce încurajare pentru noi! Apoi, și ceilalți credincioși vor să câștigăm, să apucăm viața veșnică. Iată Pavel se face glasul tuturor credincioșilor, arătând dorința aceasta lui Timotei, încurajându-l și îndemnându-l „luptă-te, să o ai.” Și pe urmă apostolul bătrân descoperă că și în lăuntrul nostru e această dorință. Pomeneste el lui Timotei... „pentru care ai făcut cea frumoasă mărturisire înaintea multor martori”. Oare în tine cetitorul meu nu se petrece la fel? Ba da, Dumnezeu vrea, credincioșii vor, întrebarea însă e, dacă vrei și tu.

Dacă cineva nu poate apuca, nu poate câștiga viața veșnică, vina nu e nici Dumnezeu, nici credincioșii, ci se datorește unor cauze cari se ascund în noi. Așa de pildă poate fi:

SĂRĂCIA DE CREDINȚĂ

Adică lipsit de credință. Pavel spune lui Timotei să apuce viața veșnică, dar prin o luptă bună a credinței! Credința e forța de luptă a aceluia ce vrea să apuce viața veșnică.

Fără credință ești dezarmat complet în fața luptei. Poți vedea viața veșnică, poți chiar să încerci să alergi după ea, dar poți fi sigur că nu o vei ajunge, n'o vei apuca. Pasul tău e prea mic; n'ai credință. Bietul bogat a văzut viața veșnică, cât de mult a dorit-o, dar în zadar, nu a mai putut s'o apuce. Cerul va fi plin, dar numai de oameni cari au avut credință. A fi fără credință înseamnă să n'ai putere să apuci viața veșnică. E greu de priceput acest lucru, dar e un adevăr!

Fără credință toate dorințele rămân neîmplinite. Vrea Dumnezeu, vor credincioșii, poate vrei și tu, dar în zadar, fără credință nu se poate apuca viața veșnică. Dorințe neîmplinite! Ce greu e Tatălui să-și condamne fiul! Dar așa cere dreptatea. Cât de arzătoare e dorința lui Pavel, ca Timotei să apuce viața veșnică, însă totul atârnă de credința acestuia. Cât de mult aș dori să fim în veșnicie împreună, dar dacă tu nu ai credință, va rămâne numai o dorință neîmplinită. Câte mame nu trec în veșnicie cu dorul să o petreacă cu fii ei, dar dacă aceștia vor fi necredincioși e numai o dorință neîmplinită. Și poate câteodată și tu îți dai seama de realitatea trecerii de aici, și ai dorința să apuci viața veșnică, dacă n'ai credință e o dorință neîmplinită.

Fără credință lupta nu e cea bună. E interesantă expresia lui Pavel „lupta cea bună a credinței”. Altfel e o luptă rea, fără sortii de izbândă. Asta înseamnă că poți să și încerci să apuci viața veșnică, dar dacă n'ai credință e o încercare, o osteneală zadarnică. La ce îți folosește să mai încerci dacă nu ai credință? Pavel îți dă asigurarea că lupta fără credință nu e cea bună.

Fără credință viața veșnică e pierdută. Și atunci în zadar regretele, plânsul, lacrimile, suspinele, rugămintile, etc. Odată pierdută veșnicia ești pierdut pentru totdeauna. Nu mai este timp de mântuire după moarte, nu mai este atunci nicio cale de salvare. Purgatoriu? Foc curățitor? Biblia nu vorbește nimic de așa ceva. Rugăciunile altora? Nu pot să ne mântuiască. Credința ea singură

poate apuca viața veșnică. Ferie de cine o are.

O altă cauză mai poate fi:

SLĂBICIUNEA CREDINȚEI

Poate cineva spune că are credință, dar e slabă, neputincioasă, fără putere în luptă. E și aici un adevăr, căci și bolnavii au viață dar o viață fără putere. Sunt atâtea credincioși care au rămas prunci în credință, s'au pipernicit și nu sunt în stare de nimic. Pavel scrie despre unii credincioși că sunt prunci și nu pot fi hrăniți cu bucate tari.

E lucru bine cunoscut că o credință mică are o putere mică. Lupta are momente când e nevoie de eforturi mari, de putere mare, altfel e pierdută. Cu toții știm, că un copil nu poate face ce face un om mare. Fratele meu, poate ai o credință mică și slabă, și mă întreb dacă vei putea apuca viața veșnică. Adesea vezi și tu că ești prea slab, că puterea ta e prea mică, dar poate nu te-ai gândit niciodată că aceasta e o dovadă a micimei credinței tale.

Micimea credinței e cauzată de păcate. Sunt păcate care trăiesc și se repetă în viața ta. Și ele sunt viermele, care roade lăstarul credinței. Se spune că cineva avea câțiva câini foarte mici, întrebat fiind, a spus cum de au rămas așa mici. Când cățelușii erau mici, le puna în lapte, nicotină de tutun. La început puțin de tot, apoi mai mult, și otrăva i-a oprit din creștere. Și în viața noastră sunt atâtea păcate care ne opresc din creștere și rămânem mici, pitici. Câți credincioși nu sunt sgârșiți? Și chiar când dăm, o facem cu strângere de inimă. Dovada e că dăm puțin. Nu că nu avem, dar pentru că suntem sgârșiți. Și ce păcat mare e sgârcenia! Cât de aspru e pedepsit! Câți nu sunt îndoielnici, inhibitori de lume, vorbitori de rău, clevețitori, etc., etc., Iată cauza micimei în credință.

Credința mică e neînstare să apuce viața veșnică. Nu că e atât de greu aceasta, ci pentru că credința mică e prea slabă, fără pic de putere de luptă. Ca să apuci viața veșnică trebuie absolută lepădare de sine, renunțare la poftă, ascultare de Cuvântul

(Continuare în pag. 8-a).

PĂCATUL DE A NU FI GATA

de Teodor Vicaș

În istoria engleză este un rege, care întotdeauna nu era gata. El nu era fără judecată, nici fără inteligență și abilitate, ci el era simplu „negata”, Prințul Ludovic, fiul lui Napoleon III-lea, care după moartea tatălui său se refugie cu mama sa, în Anglia. El era un tânăr bun și destoinic, însă avea un nărav că nu era gata. Totdeauna când trebuia să fie gata zicea: „Numai cinci minute”. Cărând pleacă în Africa de Sud cu regimentul său, pentru a potoli răscularea unor negri sălbatici. Deodată s'a dat alarma că vin negrii și fiecare să fugă. Iar prințul strigă: încă „cinci minute”, ceilalți ofițeri fugiră, iar pe el cele „cinci minute” l-au costat viața, căci negrii îl omorâră. Mulți cred în noroc, dar norocul în asemenea cazuri nu poate ajuta.

O multime de succese depind de a fi gata ori negata. Oportunitățile nu vin deodată la orice om și națiune, ci zi cu zi. Oamenii care au succese, nu sunt oameni de geniu, ci pentru că ei sunt gata cu cinci minute înainte de timp, iar nu cu cinci minute în urmă. Ei sunt totdeauna sprinteni, gata să aștepte, concentrând multă energie ca ei să poată pune mâna pe un lucru ce ocupă momentul.

Pavel arată în epistola către Timotei „sunt gata”. Când scrie către Corinteni, el zice: Sunt gata să vin la voi pentru a treia oară. A fost de două ori, însă nu este satisfăcut cu rezultatele. A doua epistolă nu prezintă o atractivă pictură de unitatea credincioșilor. Ei au ridicat întotdeauna felurite întrebări: despre autoritate, administrarea darurilor pentru săraci și un număr de întrebări referitor la conducere. Cu toate acestea Pavel spune că este gata să meargă la ei pentru a treia oară; el nu caută ce au să facă ei, ci caută ce ar putea el să împartă printre ei. Cu toată presiune marelui chemări și grija a bisericilor ce apăsa umerii săi, nu ar fi fost potrivit pentru Pavel să scrie: „aranjați-vă dificultățile singuri și nu mă necăjiți cu chestiuni neînsemnate?” El nu răspunde așa, ci zice: „Eu sunt gata să vin la voi pentru a treia oară”.

În primul capitol din Ep. către Romani, Pavel scrie, că este gata să predice evanghelia și celor din Roma. El a cunoscut riscul, dar a devenit nepăsător față de pericol.

Este un incident dramatic când Pavel își ia rămas bun dela cei din Cezarea. Un puternic profet a luat brâul său și și-a legat mâinile și picioarele, arătând că așa au să lege iudeii în Ierusalim pe acela al cărui era brâul, adică pe Pavel. Credincioșii când au auzit, plângând au căutat să-l oprească ca să nu meargă la Ierusalim, însă el le-a zis: „Sunt gata nu numai să fiu legat, dar să și mor pentru numele Domnului Isus”. El era pregătit să plătească cu viața chemarea sa.

Oportunitățile nu sunt niciodată departe de noi, însă ele trec repede. Vin la cei care sunt negata și merg fără nici o speranță. Dar cari așteaptă sprinteni și gata primesc fericirea. Pavel a cunoscut perfect de bine că Roma poate fi locul execuției sale, dar el nu a înconjurat aceasta. El este gata să urmeze lumina și să asculte vocea a Celui pentru care era gata. Nu se rusinează de Evanghelia lui Isus Hristos, căci el cunoaște că ea este puterea lui Dumnezeu spre mântuire celui ce crede.

În Ep. II-a către Timotei scrie fiului său în credință, că el este acum gata să fie jertfit, pe alt-

rul jertfei. Stă în fața morții fără frică, privind înapoi asupra luptei ce a luptat, la alergarea fidelă și credința ce a păstrat-o și acum așteaptă un singur lucru: cunună neprihănirii sus în ceruri dela Domnul.

Domnul Isus ne spune două parabole relativ la cei ce sunt gata și negata. Zece fecioare veniră la nuntă. Pe când ele așteptau, cinci dintre ele erau negata și nu putură să intre la nuntă, iar cele ce au fost gata intrară la nuntă. Într-adevăr, cele ce rămaseră afară au pierdut oportunitatea pentru totdeauna, fiindcă nu au fost gata. O altă parabolă cu cei poștiți la cină, însă ei începură să se scuze pentru că nu erau gata, iar ceice fuseseră gata s'au bucurat.

În mod deosebit Mântuitorul face atenție pe ucenicii Săi, ca să fie gata pentru a doua venire spunându-le că: „dacă ar ști stăpânul casei când vine hoțul al veghea și n'ar lăsa să-i sape casa”. Și apoi a adăugat, ca și ei să fie gata căci Fiul Omului va veni în ora în care nu așteptați. Ce bucurie ar fi dacă Domnul nostru le venirea Sa ne-ar afla gata, la lucru la care El ne-a chemat, căe răsplata va fi nemăsurată în Vecinicia care ne așteaptă.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

LA JAMUL MARE, JUD. TIMIȘ-TORONTAL, în ziua de 27 Febr., 1940 a fost înmormântarea sorei Marina Sâmboteanu de 76 ani. Serviciul de înmormântare a fost ținut de frații Iosif Sâmbăntă, ajutat de Trifu Andrieș și Iosif Bolosim din comuna Ferendia.

LA SOMOSCHES, JUD. ARAD, la 1 Martie, a avut loc înmormântarea sorei Catila Frențiu în etate de 73 ani. Această soră și soțul ei au fost cei dintâi care au primit cuvântul Evangheliei și au urmat Domnului după Biblie în comuna noastră. Serviciul de înmormântare a fost ținut de frații Ștefan Stupariu, Catrința și P. Pitașiu. Au participat frați din mai multe comune. Corul din loc a cântat și a împodobit serviciul.

PAVEL SAS

ÎN COMUNA GOLEȚ, JUD. SEVERIN, a fost înmormântarea sorei Elisabeta Stan de 33 ani. Serviciul a fost condus de fr. P. Radula, fr. Carol din Slatina, fr. Trandafir din Vălișoara și Ioan Olariu. Muzica din Glimboda și Bolvașnița, a lăudat pe Domnul.

ÎN BISERICA DIN IZVOARE, JUD. ORHIEI, în ziua de 27 Februarie s'a ținut o zi de post și rugăciune, fr. Andre Motănga, predicatorul cercului, a ținut predică impresionantă, arătând cum să fie omul în ziua postului, și ce trebuie să facem ca postul să fie bine primit. S'a ținut rugăciune pentru Cărmătorul țării noastre, Majestatea Sa Regele Carol II pentru guvern, și pentru armată.

LA IZMAIL în ziua de 25 Febr. am avut o serbare a tineretului cu un program bogat de cântări de cor, orchestră și poezii, care serbare a fost organizată la terminarea cursurilor muzicale pe care le am avut în Biserica fraților din Izmail. Localul Bisericii a fost plin de ascultători, dintre care în majoritate tineri. Lucrul Domnului în aceste părți începe să progreseze cu ajutorul Domnului.

Multumim neincetat lui Dumnezeu pentru munca depusă de frații noștri în ceea ce privește libertatea cultului nostru și cauza Evangheliei lui Isus.

TEODOR HOROVET

ROMÂNIA ȘI BIBLIA

(Se cântă un verset din Imnul Regal. În acest timp intră România. Este o fată îmbrăcată într-o rochie lungă făcută din cele trei culori naționale: roșu, galben și albastru. Pe cap să aibă o bandă roșie pe care scrie: România).

România: Mă vedeți că sunt bogată, foarte bogată. Sunt bogată din cauza pământului meu rodnic și a celorlalte resurse naturale. Eu sunt admirată de propriul meu popor și de alții. Apoi eu sunt frumoasă, foarte frumoasă. Frumusețea mea, captivează întreaga lume. Munții mei, pădurile mele, cerurile mele senine, vânturile mele line, văile mele pline de flori și de fluturi, minunate colorate cântecele păsărilor. — În toate eu sunt țara poeziei și mamă, a unui popor cu suflet de poet.

Și istoria mea? Ah! istoria mea este mai bogată decât câmpiile mele, și mai frumoasă decât cele mai frumoase flori! Ce popor are o istorie mai bravă și eroi mai glorioși? Luptele mele contra năvălirilor barbare și cele pentru independență, par mai mult povestii decât realitate. Fii mei iubiți din acele timpuri glorioase sunt asemenea celof din povești și legende, din cauză că ei s'au transformat în eroi, care au eliberat țara lor de asupririle străine și femeile în eroine care s'au sacrificat, pentru a putea ajuta pe cei ce mergeau și cădeau în lupte. Ele n'au avut arme și muniții cu care să lupte, dar au avut patriotism și onorea, pe care n'au pierdut-o niciodată. Considerând întinderea mică a teritoriului meu și a populației, eu sunt una dintre cele mai mici națiuni a pământului, dar aceasta nu a împiedecă ca fii mei să ajungă în rând cu fii celor mai mari națiuni.

Dar vedeți D-voastră, în ciuda tuturor acestora eu nu sunt fericită. Cu mâhnire eu văd că fii mei, nu sunt așa cum ei obișnuiau să fie: jertfindu-se pe sine, eroici, patriotici, sinceri, adevărați români. Incetul cu incetul ei pierd dragostea pentru țara lor. Interesele personale sunt puse înaintea intereselor mele. Viciul în politică și viața socială ruinează sufletul meu. Tinerii mei speranța mea cea mai mare — cine poate să-i salveze? Cine poate să-i întoarcă pe cărările nobile și drepte? Cine poate învăța pe co-

pii mei să trăiască o viață de adevăr, de onoare, de dragoste?

În ce mod poate deveni adevărata moralitate, un principiu al vieții fiilor mei, a societății mele, chiar a guvernământului meu? Cum pot eu găsi o cale pentru a înbuna inima poporului meu? care este cauza nefericirii mele?

(Din depărtare se aude voci cântând, cântarea No. 69 din Cânt. Sionului „Sfânta Scriptură-i deschisă”. În acest timp intră pe scenă șase fete, fiecare să poarte pe piept o literă făcută din carton și vopsită cu culorile naționale. Aceste litere vor fi cele din cuvântul: Biblia. Deci o fată va purta: B. O alta va purta: I. Alta va avea B etc... Fetele se așează cu fața spre public și în așa fel încât literele puse în linie să se poată citi cuvântul: Biblia. Fiecare din acestea fete vor vorbi pe rând după cum sunt așezate. Prima dintre acestea fete, care poartă litera B, aduce o Biblie și începe să vorbească:)

Biblia cea sfântă, această prețioasă și incomparabilă carte este cea care ne aduce cunoștința completă a adevăratului Dumnezeu. De ea ai tu nevoie. Ea este singurul lucru care va ajuta într-adevăr poporului tău. Ea te va ajuta să ai fii mai buni, părinți mai buni, frați mai buni, soți și soții mai bune, prieteni mai buni, patrioți mai buni, și cetățeni mai buni. Iată-o! Folosește-o și vei găsi bucurie și pace. Numai dacă tu vei lăsa aceasta carte să fie o călăuză pe cărarea ta și o lumină pe calea ta, numai atunci tu vei găsi fericirea. Aceasta te va scăpa de primejdiiile și greutățile care astăzi împresoară, viața ta și a copiilor tăi. Ea îți va arăta calea spre mântuire și viața eternă. (Fata care poartă litera I va vorbi:)

Inima ta, dragă Românie va fi fericită doar prin doctoria Bibliei Cuvântul lui Dumnezeu este forța care va face pe poporul tău mare și tare, dându-i principiile sfinte ale Bibliei. Dacă tu vei crede și vei învăța cuvântul lui Dumnezeu, poporul tău va fi cel mai fericit și cel mai bogat de pe pământ. Fără Biblie nu există adevărată educație, nu ar exista progres și idealuri patriotice, libertate și fraternitate. În Biblie este doctrina cea mai bună prescrisă de marele doctor. În ea este legea

cea mai bună: regula de aur. Caută deci de răspândește această carte sfântă, pentruca prin învățăturile sale Divine să poți deveni o națiune plină de prosperitate, căci dacă asculti poruncile ei, mergi pe cărări sănătoase.

(O altă fată).

Binecuvântată vei fi într-adevăr, o Românie! când fii tăi își vor potoli setea de adevăr la fântâna vecinică a Cuvântului lui Dumnezeu. Voi fi fericită atunci când ei vor cunoaște că adevărul este liber de ideile greșite care astăzi au pus stăpânire asupra unei mari părți din popor făcându-le astfel să trăiască niște vieți mizerabile și pline de rușine. Aceasta este cartea cea mai bună a ta, și influența cea mai bună în viața poporului tău!

La fel cu celelalte națiuni inspirate, cari inspirate de Sfânta Scriptură, s'au luptat cu succes pentru a înlătura ignoranța, corupțiunea, superstitia, viciul și toate lucrurile care împiedică progresul unei națiuni, cu toate acestea poți să curățești viața poporului tău, și el va fi o binecuvântare pentru tine. Dar pentru aceasta trebuie să înveți pe poporul tău să pună pe Dumnezeu mai întâi în viețile lor. „Căutați mai întâi Impărăția Cerurilor și neprihănirea și apoi toate celelalte vi se vor adăuga”.

Iată deci că această carte îți aduce binecuvântări pline de comori fără sfârșit și nemuritoare. Fiecare pagină ne învață despre iubirea lui Dumnezeu și numai când această iubire va pătrunde în viața poporului tău, tu vei fi în stare să te simți într-adevăr fericită căci: „dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se pismuește, nu se poartă ne cuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie și nu se gândește la rău”. Atunci când poporul tău va fi plin de iubire, tu vei fi fericită și muzica ta va fi râsul unui popor fericit.

Acum, scumpă Românie, pentrucă te iubim, te rugăm să iei această carte o călăuză pentru viața ta. Păstrează-o ca pe o comoară în inima ta și ea îți va aduce pace. Trebuie să luăm în totdeauna pe Dumnezeu, care din cauza nemărginitei sale iubiri fa-

(Continuare în pag. 6-a)

Din lumea largă

Ziarul turcesc „Tan” publică următoarele cuvinte transmise de deputatul Aka Gunduz, trimisul special în România al acestui ziar:

„Marea nenorocire din regiunea Erzindjan (Turcia) a impresionat adânc inimile poporului român, provocând o nemărginită durere pentru sinistrații turci. În nenumărate rânduri până acum am văzut manifestarea materială a acestei compătimiri.

Felul din urmă însă al exprimării acestei participări va produce cea mai adâncă mulțumire în sufletul poporului turc. Această manifestare este următoarea:

M. S. Regele Carol II, care conduce cu glorie și demnitate poporul Său, înfrunghind asertimentul întregului său popor a hotărât să construiască un sat după modelul românesc, care să simbolizeze acolo, în regiunea sinistrată, prietenia dintre cele două popoare. Acest sat al prieteniei românești va fi un model de modernism în ce privește stilul și construcția **românească**, în care spon România va trimite material de construcție, ca și mașterii specialiști, care vor executa această lucrare. Acolo acești specialiști al marelui și bravului Rege Carol II vor lucra cu toată fragerea de inimă și cu entuziasmul prieteniei ce ne leagă construind satul românesc **Romenopa** (sat românesc).

Cel mai mare interoret al năzuințelor naționale, M. S. Regele Carol II, va legifera această hotărâre printr'un proiect de lege ce va fi depus în cursul săptămânii viitoare pe biroul Parlamentului român.

De îndată ce proiectul acesta va primi forma sa definitivă, se vor lua măsuri imediate pentru aducerea lui la îndeplinire”.

Subscrieți pentru înzestrarea armatei, adică pentru paza țării, pentru paza ta și a familiei tale, cetățene.

Cine n'a subscris cel puțin un bon, nu-și merită nici linștea de acum, nici recunoștința de mâine a Neamului.

Revista Creștină Baptistă din Brazilia, „O Jornal Batista” la începutul anului curent a sărbătorit 39 ani împliniți de activitate rodnică pe ogorul Evangheliei din Brazilia. Numărul de sărbătoare a fost la 11 Ian., 1940, și dă dovadă că frații creștini baptiști din acea țară vastă folosesc cu mult înțelepciune pagina scrisă pentru credința ceace s'a dat odată pentru totdeauna sfinților.

Sef-redactorul revistei **O Jornal Batista** este Teodor R. Teixeira — un harnic lucrător și bun mânuitor al condeiului. Fr. Teixeira lucrează pe lângă această gazetă creștină încă de la începutul ei și lui i se datorează succesul de care s'a bucurat **Jornal Batista**. Pentru noi știrea aceasta este o pricină de bucurie mai ales atunci, când vedem că copiii lui Dumnezeu sporesc în lucrul cel bun. Dorința noastră este ca con-

fratele nostru **O Jornal Batista** să continue pe calea cea bună să cucerească Brazilia pentru Christos.

Misionarii Germani din Imperiul Britanic. S'a vorbit în unele cercuri că Englezii ar fi presat misionarii germani aflați în minioanele britanice să abziec cetățenia germană. Adevărul este că toți misionarii germani ce au dat cuvântul de a nu se amesteca în chestii politice, ci ași viedea de chemarea lor sfântă, sunt liberi în activitatea lor misionară fără ca cineva să le fi propus abziec la cetățenia germană. Ite ceva mai mult; acești misionari au fost și sunt ocrotiți ca și misionarii englezi și capătă până la ajutoare dela bisericile creștine din Anglia. Și bine este ca misionarii să-și vadă de chemarea lor! Lupta lor este contra lui Satan.

ROMÂNIA ȘI BIBLIA

(Urmare din pag. 5-a)

ta de noi, ne-a dat pe Fiul său să ne rascumpere din păcate și ne-a dat această carte, care să ne arate cum să trăim și cum să ne pregătim pentru o lume mai bună când murim.

România; Am ascultat cu atenție vestea voastră. Eu văd că voi sunteți într'adevăr prietenele mele și că îmi arătați adevărata cale pentru a salva poporul meu. (Cele șase fete ies. Intră două fete care aduc un steag românesc. Ele merg și se opresc în centrul scenei mai înapoi. Intră o a treia fată cu o Biblie deschisă în mână și se așează pe un scaun în față, în dreptul drapelului.)

Una dintre fetele care ține steagul: România trebuie să citească Biblia. Numai dacă poporul ei citește și studiază Cuvântul lui Dumnezeu, numai astfel el poate cunoaște mesajul pentru viețile lor. Prea multe din aceste cărți prețioase stau pline de praf pe rafturile bibliotecilor românești.

A doua fată care ține steagul: România are nevoie să creadă Biblia. Poporul ei are nevoie să creadă tot ce scrie în ea și nu numai unele părți. Trebuie să creadă că este inspirată de Dumnezeu și de aceea este singura călăuză adevărată în viață.

Fata care ține Biblia deschisă: România are nevoie să trăiască Biblia. A ceti și a o crede nu e destul. Trebuie să fie practică în viața de fiecare zi. Este nevoie ca acest cuvânt a lui Dumnezeu să meargă în judecătorile României, în școlile ei, în căminurile în afacerile ei, în societatea ei, politica ei, în viața de fiecare a poporului. Dreptatea României trebuie să fie Dreptatea Bibliei, legea României, legea Bibliei; fetele României, iubirea Bibliei, viața României o expresiune a Spiritului Bibliei. Aceste trei lucruri: a ceti, a crede și a trăi Biblia, îi trebuie României pentru fi fericită.

România: (către public) Acum înțeleg că cea mai mare comoară pe care o am este Biblia, că conține cuvântul lui Dumnezeu descoperit oamenilor de către Iehova. Eu sunt convinsă că cea mai bună cale prin care fiii mei pot să afle iubirea lor, este o viață trăită după principiile acestor cărți sfinte. (Privind în jos la Biblie) O! ce bucurie am! Îmi închipuiesc că în copii mei este speranța mea. Copii vor învăța adevărurile vieții din Biblie și vor avea protecția frumosului meu drapel. (Se cântă un mars, în care timp ele ies toate de pe scenă.)

PESCARULUI DE OAMENI

O SCRISOARE DESCHISĂ

de Nichifor Marcu

„Întotdeauna s'a observat în istoria sfinților din toate timpurile „Când a fost stăpân adevărată pentru Dumnezeu a fost și mare binecuvântare dela Dumnezeu”. Experimentează acest mare adevăr în slujba de pescar de oameni”.

Da, da frate, fără niciun fel de îndoială că este un păcat să trăiești o astfel de viață cum ai trăit până acum. Pentru mine n'a fost deloc o mirare sau o noutate mărturisirea dumitale. Faptul că te simți singur, și nu știi ce să mai zici despre viața ta care alina totată clocotia pentru Domnul, nu este cine știe ce, pentru că adevărată este stare multor care dacă nu vreau să mărturisesc, totuși sunt nevoiți să recunoască în slăbiciunile vieții lor.

Imi spui că în inima ta s'a făcut un gol care în ultima vreme nu mai poate fi umplut nici cu Cuvântul Domnului, nici cu rugăciune. Mai întâi cercetează ca nu cumva în viața ta să fie niște fântâni crăpate care nu mai pot ține apă, Ier. 2. Poate ai cu cineva ceva, care trebuie mărturisit mai întâi, împăcat pe cale personală, între patru ochi înainte ca să te rogi. Chiar dacă aceasta te-ar înjosi, nu-i nimic, Domnul celor umiliți, dă har; în schimb cei ce se țin sus, le este frică să nu jignească eul lor, rămân în cea mai nenorocită stare. Sau nu cumva să ai alte lucruri în inimă, care împiedecă și întristează pe Duhul sfânt, scoatele din viață mărturisesc, vei căpăta o nouă încredere și o nouă putere.

În caz, dacă eugetul mărturisește că totul este bine și totuși lipsește ceva, după care întreaga ființă strigă și tânjește atunci fii liniștit, totul va fi bine.

Acesta este semnul că ai ajuns copt pentru a fi un bun pescar de oameni. Știi mulți vreau întâi să primească putere, apoi să meargă, însă Domnul Isus a spus: „Mergeți... iată că sunt cu voi”. Celor zece leproși le-a zis să meargă, ei au ascultat și au fost curățiți. Așa și tu vei vedea minunea când te vei hotărî să asculti, și vei merge. Începutul e greu, dar e minunat! Vei trece un mic Iordan. Vei vedea greutăți mari, vei căuta vre-un spri-

jin puternic pe care să te poți rezema în întregime. Poate Domnul va găsi pe cineva potrivit să te poată ajuta și mângăia, iar dacă nu va fi nimeni și mai bine, prezența Sa va fi îndeajuns. Aici vei experimenta puterea Lui minunată. Vei înțelege și experimenta ce înseamnă: „Eu în ei și ei în Mine”, unitatea în Hristos, nu sunt doi, ci unul.

La început vei avea experiențe ciudate. Valuri de gânduri împotrivate, care mai de care vor încerca să izbească mai puternic în ancora credinței. Revolta simțurilor, atacuri lăuntrice, răscoală și nemulțumire chiar pacea sufletească va începe să plutească ca o corabie în mijlocul mării înfuriate, care se joacă cu ea.

Când cineva fuge după ce a ajuns aici, regretă de pasul făcut, atunci a pierdut lupta. Eul nu mai este tulburat, a devenit din nou domn, stăpân. Dar dacă cineva în ciuda furtunilor, va merge înainte, atunci se va întâmpla ceva minunat, care va rămânea o amintire scumpă între tine și Mântuitorul tău.

Vapoarele care se găsesc în mare primejdie, și nu mai pot scăpa singure lansează cu disperare încontinuu prin telegrafia fără fir semnalele: **S. O. S.** Adică, salvați sufletele noastre! Aceste semnale ale disperării merg la toate vapoarele de sute de ori pe minut și apar cu litere roșii îndată ajutoarele aleargă din toate părțile. Cu atât mai mult cerul, nu poate sta nepăsător față de un suflet, care se află în mijlocul valurilor morții!

Vor apare fie mai târziu, fie mai devreme semnele biruinței lui Hristos în viața ta. Mulți sunt supuși lui Hristos, dar nu sunt biruiți de El. Supunerea este benevolă temporală, eul se supune când îi place, când este ușor. Dar biruința este superioară; eul și-a pierdut autoritatea. Iacov a fost supus lui Dumnezeu, dar după o luptă a fost și biruit, atunci a devenit Izrail și patriarh. De atunci se spune și **Dumnezeul lui Iacov**, aceasta numai după biruință. Întâi vine biruința lui Dumnezeu, apoi a mulțime de biruințe cu Dumnezeu; ultimele sunt mai superioare și mai frumoase, dar nu se pot fără pri-

ma. Pavel a fost biruit pe drumul Damascului, apoi au urmat celelalte biruințe. „... Ai fost mai tare decât mine și mai biruit, Ier. 20:7. Nu-i așa, că încă n'ai fost biruit? Fii pescar și vei fi biruit.

Urmările acestei biruințe sunt minunate. O pace adâncă începe să se reverse din inimă în toate împrejurările. Nimic nu te surprinde nepregătit, aceasta e școala minunată a Duhului. O umilință adâncă, ca urmare a biruinței lui Hristos în sufletul tău. O dragoste adâncă puternică ne-schimbăcioasă va începe să se reverse din tine asupra tuturor ca dovadă a prezenței Lui în inimă. O râvnă se va aprinde în inimă plină de puterea mărturisirii pentru păcătoși. Va urma o viață de lumină, de bucurie, de slujbă, inima va deveni un templu, unde prezența Lui va fi glorificată. Vei experimenta ce poate face Dumnezeu prin D-ta. Iar dacă vei sta mai departe în nepăsarea ta rece, te vei pedepsi singur pe tine cu neascultarea ta și cu numele tău de creștin.

Când vin încredințări

apostolul ne spune să ne bucurăm, căci Domnul este cu noi. Aceasta ne-o, spune și Cuvântul Sau scris în Biblie. Și la bine ca și la rău, trebuie să cetim **Biblia** cu multa râvnă. Ea e izvorul bucuriei în necazuri și numai ea dă alinare sufletelor noastre sbuciumate în aceste timpuri de neliniște. Comandanți **Bibliei** și **Testamentelor**, precum și cărțile frumoase și folositoare pentru educația religioasă a tineretului nostru: **Crucea creștinului, Mântuirea deplină, Doctrinile biblice, Credința și misiunea baptistă, Povestiri religioase, Puterea Misiunii, Geografia biblică, Maria Siessor**, precum și alte cărți frumoase și educative, dela

DEPOZITUL DE LITERATURĂ

Arad, str. Lac Barna 4.

A N U N T

Fratelui Gherasim Radenco din comuna Slobozia-oficiu Volintiri, jud. Cetatea-Albă, a ars casa.

Cei buni la inimă sunt rugați să ajute cu ce pot.

Banii se vor trimite la adresa de mai sus.

CĂDEREA LUI PETRU

(Urmare din pag. I-a)

să umble pe apă cu El odată. Și acum el se întoarce cu spatele către Prietenul lui Cel mai fidel.

2. Minciuna.

Tochmai când Isus a avut nevoie de un martor al nevinovăției Sale, El nu găsește în Petru un ajutor. Când Isus este legat, scuipat și palmuit, Petru spune: „Nu știu, nici un înțeleg ce vrei să zici”. Când sus în sala de judecată, unii s'au sculat și au făcut o mărturisire mincinoasă împotriva lui, Petru în curte zice: „Nu cunosc pe omul acesta”. Ce mincinos! Și le-a repetat de trei ori. Când se spune o minciună, este necesar să repete, aproape întotdeauna.

3. Blestemul.

Petru s'a înfuriat de acușările aduse în contra lui. A fost foarte excitat și mâniat. S'a înjurat ca și soldații și aprozii de acolo. S'a blestemat, cum obișnuia când era pescar la Marea-Galileii.

4. Preveniri.

Noi de multe ori cădem în păcat și apoi zicem: „Dacă aș fi știut”. „Dacă cineva mi-ar fi spus, că drumul acesta este rău”. Dar Petru a știut. I s'a spus înainte, Isus le-a zis: „În noaptea aceasta toți veți avea un prilej de poticnire”. Când Petru n'a vrut să creadă că El, va fi ispitit, Isus i-a zis: „Adevărat îți spun, că astăzi, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cânte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori”.

5. Ispitit de servitori.

Petru n'a fost adus înaintea lui Ana, nici a lui Pilat ca să pună o mărturie pentru Isus. Ci o portăreasă, niște aprozi, fără de putere l-au întrebat: De ce se sperie de ei? De ce nu i-a spus despre schimbarea la față, despre învierea lui Lazăr, despre vindecarea orbilor? De ce nu le-a spus despre predică de pe munte? Potolirea furtunei, sau fiul văduvei din Nain?

CIRCUMSTANȚELE ATENUANTE

1. Petru a fost obosit, nervos, după o noapte nedormită.

2. El era singur, părăsit de ceilalți ucenici. Lipsea încurajarea lor.

3. Lipsea în același timp ajutorul personal al lui Isus. Petru

putea face orice, dacă Isus îl susținea. Singur el este slab.

4. Și-a pierdut curajul după experiența în grădina. El a întrebuintat sabia, și deci era violent. Mânia și violența lasă omul mai slab. Iubirea și stăpânirea de sine întărește omul.

5. Petru n'a înțeles moartea lui Isus. El credea, că Isus Se va lupta pentru a fi regele Iudeilor, când va fi momentul oportun. Când a văzut că Isus Se lasă prins, Petru este nedumerit. În sufletul său el nu vede, de ce să moară. El vrea să se retragă.

6. Caracterul lui Petru a fost nestabil. El era impulsiv. Repede

primea, și repede se lăsa. Iute la fire, el se supăra pentru orice.

Cântarea cocoșului l-a trezit. Apoi Isus a trecut pe balcon deasupra lui și s'a uitat țintă la el. Atunci și-a adus aminte de cuvintele lui Isus: „Înainte ca să cânte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori”. El a ieșit. A plecat din societatea rea și a început să plângă. Deja el este în drum spre a ieși din prăpastie. Plin de rușine, el se ascunde două, trei zile, pentru a se căi. Isus l-a iertat, și S'a arătat lui după înviere.

„Rugați-vă și veghiați, ca să nu cădeți în ispită!”

LUPTA CREDINȚEI

(Urmare din pagina III-a)

Domnului, răspândirea Evangheliei, cari sunt părți și urmări ale credinței; iar unul cu o credință mică nu le are.

Și apoi, o cauză destul de mare e că:

VIEȚA VEȘNICĂ NU ESTE UN IDEAL

E de mare valoare destăinuirea făcută în cuvintele: „și pentru care ai făcut acea frumoasă mărturisire”. Aici bătrânul Pavel descoperă că viața veșnică era un ideal a lui Timotei, și îl reamintește pentru ca să-l facă să lupte mai cu înverșunare.

Când viața veșnică nu e idealul în viață de pe pământ, înseamnă că nu o dorim. Aici aproape se rezumă întreg scopul vieții; aici se poate răspunde la întrebarea pentru ce trăim? Avem o viață, prin care, datorită jertfei salvatoare a lui Isus, să câștigăm o altă viață, fără de sfârșit și fericită. Idealul e, ca în anii scurți și plini de întristări și dureri să dobândim veșnicia. Sunt unii însă, care fie din necredință, fie din îndoieli, își fac din cărarea scurtă prin lumea aceasta, idealul pentru care trăiesc. „Să mâncăm și să bem, că mâine vom muri” spun unii. Acestora poți să le vorbești de toate numai de moarte nu. La un banchet erau printre alții, un ateu și un credincios. La un moment dat, ateul ca să râdă de credincios, spune: „Cine vrea să cumpere locul meu din cer? îl vând ieftin”. Dar credinciosul îi

răspunde: „Dar nu-l puteți vinde pentru că nu-l aveți”. Ce zice pentru tine e veșnicia un ideal pentru care să lupți?

Când viața veșnică nu e un ideal, înseamnă că te simți bine aici. Ce înșelăciune în mijlocul atâtor greutăți, sarcini și dureri! Lovit de atâtea valuri, în lacrimi, în suspine adesea, să te simți bine! Oricât de poetic s'ar scrie despre viața aceasta, ea rămâne la descrierea lui Iov: „...puține zile și multe necazuri”. Viața veșnică? Descriind-o pe scurt e fără de sfârșit, numai din bucurie și fericire în familia credincioșilor și în prezența lui Dumnezeu. A înlocui din ideal viața veșnică cu viața de aici ai face ceva mai rău ca Esau, când și-a vândut dreptul de întâi născut pe un blid de linte. Sufletele noastre oricare ar fi situația, nu se simt bine aici. Ele sunt ca pasărea închisă în colivie. Oricât de bună ar fi starea ei, ea preferă creanga și pădurea... „Cum cerbul dorește un isvor de apă, așa Te dorește sufletul nostru pe Tine, Dumnezeu”.

CRUCEA CREȘTINULUI

costă 12 lei

MĂNTUIREA DEPLINĂ

costă 6 lei

de N. IOSIVESCU

E folositor a ceti azi și comandați la:

DEPOZITUL DE LITERATURĂ
ARAD, STR. LAE BARNA 4.